

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXIII. De Arsacio qui post Ioannem electus est, & quantis malis
affecerit eos qui Ioanni favebant. Item de Beata Nicarete.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

οἱ δὲ συκοφαντεῖσθαι ἰσχυρίζομενοι, καὶ τὴν ἐκεί-
νων προξένωσιν σφίσι παύσειν, ἀμα τῆ ἐκκλη-
σία καὶ αὐτῆς πυρπολήσασθαι βεβουλευμένων
διὰ δόξης δὲ ὁψίας μέχρις ἑωτὸς πυρὸς πε-
ρασεῖν χωρῆσθαι, καὶ πρὸς τὰς ἐπι-συνεσώσας
ὕλας ἐρπονῆσθαι, οἱ μὲν ἐπιδιώξαντες ἰωάννην
εἰς κωνσταντινὴν τὴν ἁγίαν, βασιλέως
γεράμασι καὶ ἀδικαῶν ἐν τῷ ἐκείσε οἴκη-
σιν οἱ δὲ ἐπὶ ξυνηλεύθου ἐπισκόπους καὶ
κληρικούς ἀγαγόντες, ἐν χαλκηδόνι καθεξέ-
ξαν ἄλλοι δὲ παρειόντες ἀνατὴν πόλιν, τὰς
καταμνησθέντας τὰ ἀπὸ φρονεῖν, συνελाम-
βάνοντες καὶ ἐφάρξαν καὶ ἀναθεματίζον ἀντὶ
τῶν ἀγαθῶν.

A isti vero calumniam se pati asseverantes,
sibi que imputari facinus illorum, qui
ipsos unâ cum Ecclesia incendere vo-
luissent. Porro dum ignis à vespera usque
ad diluculum ad ulteriora progreditur,
& ad materias quæ adhuc integræ sta-
bant, serpit, hi qui Joannem prosequen-
bantur, Cuculum Armeniae cum perdu-
xerunt, ubi degere literis Principis jul-
sus fuerat. Alii Episcopos & Clericos
qui unâ cum Joanne profecti fuerant,
Chalcedonem abductos, custodiæ man-
ciparunt. Alii per urbem circumeun-
tes, eos qui delati fuerant quod Joanni
B faverent, comprehenderunt; & in cu-
stodiam datos, ut Joanni anathema di-
cerent, coegerunt.

Κεφ. κγʹ.

CAPUT XXIII.

Περὶ ἀρσάκιο τῷ μὲν ἰωάννην προχειρισθέντι, καὶ ὅσα κακὰ
τοῖς προσκυμένοις ἰωάννη εἰργάσατο, καὶ περὶ τῆς δόξης
καρτερίας.

De Arfacio qui post Joannem electus est, &
quantis malis affecerit eos qui Joanni fa-
vebant. Item de Beata Nicaeete.

Ὅτι πολλῶν δὲ ὕψερων χηρόθενεται κων-
σταντινικῶν πόλεως ἐπίσκοπος ἁρσάκιος,
νεκλαρεῖ τὸ πρὸς ἰωάννην ταύτην τὴν ἐπισκο-
πήν διανύσαντι ἀδελφός· ἀνὴρ πρῶτος, καὶ
περὶ τὸ θεῖον διλαθῆς· ἐβλαψαν δὲ τὴν ἐν τῷ
προσβυβείω περὶ αὐτῆς κραίσσαν δόξαν κλη-
ρικοί πνες, ποιήτες μὴν ἀπερὲς ἐβέλοντο αὐτῷ
δὲ ταῦτα ἀναιδεῖτες διεβαλε δὲ αὐτὸν μά-
λισα καὶ τὸ συμβάνα μὲν ταῦτα περὶ τῆς ἰω-
άννης ἐπαιτίας· ἐπεὶ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῖς αὐτῷ συν-
σικωνοῦν ἢ συνδύχεαδς ὁδὸν ἀνεκλὸν ἠγέοντο,
ἀναμεμιγμένων αὐτοῖς ἰωάννης ἐπιβέλων ἰωάννη
καθ' ἑαυτῆς ὡς εἰρηλαί συνιέντες ἐν ταῖς ἐξα-
ταῖς τὴν πόλεως ἐκκλησίαις, κωνσταντινῆ βα-
σιλεῖ περὶ τῆς· συνηγμένοις δὲ συλλαγμα-
τῶν ἀρσάκιος ἐρασιώταις ἐμβαλεῖν ἐπιβρα-
παις, τὸ μὲν πλῆθος παίων ξύλοις καὶ λίθοις,
εἰς φυγὴν τρέψας τὰς δὲ ἐπιστημότερον καὶ
προσθυμότερον τὰ ἰωάννην ζητῆσας, ἐν φρε-
σὶ ποιῆται· ἐν ταῦτα δὲ, οἷα συμβαίνειν φι-
λέα, ἐρασιωτῶν ἐπιβραπέτων νεανιδέαδς, γύ-
νια πρὸς βίαν ἔκασμα, τῶν μὴν ὄρμας ἔ-
ζωνας χρυσοῦς καὶ περὶ δέμα καὶ ἐρεπίε-
λῆσιν ὁμένων τῶν δὲ, σὺν αὐτοῖς λοβοῖς δξ-
ελκόντων τὰ ἐνώτια· μεγίστης δὲ παραχῆς καὶ

H Aud multo post Constantinopoli-
tanæ Ecclesiæ Episcopus ordinatur
Arfacius, frater Nectarii, ejus qui ante
Joannem Episcopatum illum rexerat :
vir mansuetus & erga Deum religiosus.
Verum laudem illam quam omnium
consensu adeptus fuerat Presbyter, im-
minuerunt postea Clerici quidam, qui
quodcunque ipsis libitum fuerat, age-
bant : facta vero illi imputabant. Sed
precipue infamarunt illum ea quæ Joan-
nis fautoribus postmodum acciderunt.
Nam cum illi haudquaquam sustine-
rent, nec cum ipso, nec cum consorti-
bus ipsius, communicare aut precatio-
nem facere, eo quod permixtos illis vi-
debant Joannis inimicos : atque idcirco
seorsum, ut diximus, congregati, in ex-
tremis civitatis partibus collectas cele-
brarent; ipse de ea re ad Imperatorem
retulit. Tribunus itaque cum militibus
in congregatos impetum facere jussus,
plebem quidem fustibus & saxis cæ-
dens, fugere compulit. Nobiliores ve-
ro, & eos qui Joannis partes ardentius
tuebantur, custodiæ tradidit. Tum ve-
ro sicut fieri solet, cum militibus licen-
tia conceditur, mulieres ornatu suo per
vim spoliatae sunt, dum alii monilia,
Zonas aureas & torques diripiunt : alii
inaures simul cum auriculis ipsis detra-
hunt. Cumque ingens perturbatio ac

Ggggg ij

luctus in urbe exstitisset, ne sic quidem A
 pristinam erga Joannem benevolentiam
 abjecerunt. Ac publicè quidem non
 amplius conveniebant. Multi vero nec
 in forum, nec ad balnea procedebant.
 Quibusdam vero ne tutum quidem erat
 domi manere: sed indicto sibi ipsis exi-
 lio, urbe excedebant cum alii multi viri
 boni, tum honeste mulieres. Ex qui-
 bus fuit Nicarete Bithyna, nobili gene-
 re apud Nicomedienfes orta, ob perpetuam
 virginitatem, & ob vitæ sanctimo-
 niam celeberrima. Erat hæc omnium
 quas quidem novi religiosarum mulie-
 rum modestissima: in moribus & ser-
 mone ac victu modum atque ordinem
 servans. Usque ad exitum vitæ semper
 divina rebus humanis anteposuit: animi
 quoque fortitudine & prudentia ad to-
 lerandos adversæ fortunæ casus prædi-
 ta fuit. Adeo ut cum amplissimo patri-
 monio injuste spoliata esset, minime ta-
 men indignaretur: sed paucis sibi reli-
 ctis, propter bonam ac prudentem dis-
 pensandi rationem, ipsa licet provec-
 ta jam ætate, unâ cum domesticis necessa-
 riis cuncta haberet, & aliis abunde sup-
 peditaret. Porro cum esset admodum
 ingeniosa, & prompta erga omnes hu-
 manitatis, medicamenta diversî generis
 præparabat ad usus pauperum ægrotan-
 tium. Per quæ multis etiam familiari-
 bus suis sæpenumero subvenit, qui ex
 medicis suis nullum fructum perceperant.
 Nam divino adspirante nutu,
 quæcunque aggressâ fuerat, felicem exitum
 sortiebantur. Denique ut compen-
 dio dicam, nullam ex religiosis nostri
 temporis feminis novi, quæ ad tantum
 modestiæ, gravitatis, reliquarumque vir-
 tutum fastigium pervenerit. Verum li-
 cet talis tantaque esset, plerisque ignota
 erat. Nam ob modestiam animi, ac Phi-
 losophiæ studium, perpetuo latere stude-
 bat: ita ut nec honorem diaconissæ un-
 quam ambiertit, nec virginibus Ecclesia-
 sticis præesse, licet Joanne sæpius eam
 hortante voluerit. Cum igitur ingens
 metus omnibus injectus esset, tandem
 ubi apparuit populum non amplius tu-
 multuari, Præfectus urbis in publicum
 procedens tanquam quæstionem habi-
 turus de incendio & de curiæ conflagra-
 tione, multos gravibus suppliciis affecit.
 Nam cum esset paganus, Ecclesiæ cala-
 mitatibus insultans, eo quod acciderat
 oblectabatur.

οίμωνος ἀνὰ τὴν πόλιν συμελάσσης, ἐδὲ ἔτι
 μετέπειθ' ἑὸς ἀδελφῆς ἰωάννου φήρης δημοσίας
 ἡ δὲ ἐπισημώσαν πολλοὶ ἦσαν εἰς αἰγροίαν
 ἔτε εἰς βαλανεῖα ἐφοίτων ποὶ ἡ καὶ τὸ αἰμα-
 μῆρον, ἐκ ἀκινδύων ἰωάννου καὶ Φυγίω ἐαυτοῦ
 ἐπιπέλασσης, τῆς πόλεως Ἰζηλίδου, αἱ δὲ τὸ
 ἀνδρες περὶ αἰοί, καὶ ἀγαθαὶ γυναῖκες ἰω-
 ἰωάννου νικαρετῆς ἢ βιθυνῆ, τῶν περὶ νικομηδείαν
 οὐκ ἀπαλειδῶν ἐπισήμους ἄλλους, ἐπὶ αἰσθη-
 τῶν παρθενῶν καὶ ἀδελφῆς βίβης διδοκίμῶσα ἀπο-
 φόβηται ἡ ἰσίδωρος περὶ αἰοίων γυναικῶν ταύ-
 Β τὴν ἐγνων, ἡ δὲ τε καὶ λόγῳ καὶ διαίτη τῶν ἰω-
 ἰωάννου καὶ τῶν ἀδελφῶν μέχρι θανάτου τῶν βιθυνῶν
 περὶ αἰοίων ἀνδρῶν τε καὶ φρονήσας περὶ
 ἀδελφῆς ἀδελφῶν περιγμάτων ἀπὸ τῶν
 ἰωάννου ὡς μητε πολλῆς πάριος ἀδελφῶν
 ἀδίκως ἀφαιρέθεισαν ἀναγκασίαν, ἐν ὅλῳ
 τὸ ἀδελφῶν φθῆσιν, ἡ δὲ αἰσθησὶς οἰκονομίας,
 καίπερ εἰς γῆρας περὶ αἰοίων, ἡ δὲ ἐπιπέλα-
 σσῶ τοῖς οἰκείοις ἔχῃ, καὶ ἄλλοις ἀφθῶν
 χορηγῶν ὑπὸ φιλανθρώπου δὲ περὶ αἰοίων
 φιλοκαλοῦσα, καὶ παρὸς ἀπὸ παρὰ παρὰ
 ζῆς φάρμακα εἰς πτωχῶν νοσήτων χρεῖαι
 οἷς δὴ πολλοῖς ἰωάννου γνωρίμων πολλὰς ἐπι-
 κέσε μηδ' ἐν ἀποναμῶν τῶν συνήθων ἰω-
 ἰωάννου θῆκα γὰρ τῆς ῥοπῆ, ἀπὸ ἐπεχέου, εἰς
 χρῆσιν ἀπέδανε τέλει καὶ συλλεῖσθαι ἐ-
 πὶ τῶν κατ' ἡμᾶς περὶ αἰοίων γυναικῶν ἐ-
 ραν ἐκ ἐγνων, εἰς τὸ σῶσαι ἡ δὲ τε καὶ σῶσαι
 τῆς καὶ τῆς ἀλλῆς ἀδελφῆς ἐπιδόσαν ἀλλῆ
 ἡ δὲ, καίπερ τοιαύτῃ ἔσα. τῆς πολλῆς ἐλπί-
 θανεν ἡ δὲ μελεῖσθαι ἡ δὲ τῶν, ἡ δὲ φι-
 λοσοφίας, ἀλλὰ λανθάνειν ἐπὶ αἰοίων ὡς με-
 τε εἰς ἀξίωμα διακόνου περὶ αἰοίων
 Δ θῆν, μητε περὶ αἰοίων πολλὰς ἰωάννου ἐ-
 δαι πολεῖ παρθενῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡ δὲ ταῖς
 μεγίστας δὲ φόβας πᾶσιν ἐμπροσθέν, ἐπὶ
 δὴ ἰωάννου μηκέτι εἰσαίλει τὸ πλῆθος, ἡ δὲ
 μοσία προσελθὼν ὁ τῆς πόλεως ὑπαρχῶν, εἰς
 Ἰζηλίδου τὰ ἀδελφῆς πυρῆς καὶ τῆς ἐκκελευσῆς
 πολλὰς χαλεπῶς ἐτιμωρήσασθαι ἐλπίσθαι
 ὡν ὡς ἐπέγγελων ταῖς συμφοραῖς τῆς οἰκονο-
 μίας, καὶ περὶ ἡ δὲ ἰωάννου ἔχε τὸ συμβῆαι.